

‘Ο μεγαλύτερος ἔχθρος τοῦ καταχτητή εἶνε ἡ δργάνωση τοῦ λαοῦ μας, που χάρη σ’ αὐτή μπορεσαμε νά σταματήσουμε τούς θανάτους ἀπ’ τήν πεῖνα και τὸν ἔξανδρα ποδισμό μας στά κάτεργα τοῦ Γκατιμπελές... Μέ τήν δργάνωμένη πάλι υέν τοῦ δόσαμε δλόκληρη τήν προργωγή μας σταθήκαμε στά πόδια μας, δέν συρθήκαμε σκλάροι ἐργάτες, δέν τους φτιάξαμε δπ λα. Εξιμποτε θανασιμοι ἔχθροι του γιατί δέν δουλέψαμε για νά φτιάξουμε τίς ἀλυσσίδες μας. Κι’ αὐτό τό ξαίρει πολέ καλά δ καταχτητής και δέ μᾶς τό συγχωρνά. Ιά ή πεῖρα ἀπόδειξε πως μοναχοί τους δέν μποροῦν νά τσακίσουν τήν αντίστασή τοῦ λαοῦ μας.’ Απ’ τήν πρωτη στιγμή χρησιμοποιεῖ τούς έλληγόφωνους χαφιέδες. Αυτοί για μᾶς εἶνε τό υπουλο και δολοφονικό μαχαίρι τοῦ καταχτητή. Προσοχή σ’ αὐτές τίς ροέλλες.

Σάν φίδια κυκλοφοροῦν ἀνάμεσά μας στίς πόλεις και στά χωριά... Λατευσθνουν τό δολοφόνο χέρι τοῦ καταχτητή ἐνάντια στούς πρωτοπόρους ἀγωνιστές τοῦ λαοῦ. ‘Ο κίδυνος εἶνε μεγάλος. Μέ τίς αυτοχεις μπες ἐνέργειες, μέ τήν ἐπι πολαιστήτα πού δείχνουν πολλοί ἀπό μᾶς γά μιλοῦν για πρόσωπα και πράγματα μέ τόν πρῶτο τυχόντα βοηθᾶνε αὐτά τά καθάρματα στό ἄπιτο δργο τους.’ Ήτσι θέτουμε σέ κίγδυνο δλόκληρη τήν δργάνωση και τόν ἀγῶνα τοῦ λαοῦ μας.

Συναγωνιστές. Λυναμώστε τήν ἐπαγρύπ

συνέχεια ἀπ’ τήν πρώτη σελίδα. Τώνουν άθωους, δίνουν τό σύνθημα τής υποχώρησης. Οι διαδηλωτές συγκεντρωμένοι περιθύρια θέλησαν νά φύγουν απ’ τό στενό τίς έκκλησίας. Μά τέτε γρά ψηφεις ἡ περιό διανυτρού και δολοφονική σκηνή. Τα λυσσασμενη σκυλιά τοῦ Γεωργόπουλου με ἐπί κεφαλής τόν Κύριο, ἀνεγόχλητη, μιά πού δέν ἔκλεισαν πιά τά αθώα ματια τής σγροτιᾶς μέ τήν πίστη τόν ένθυσιασμό και τό δίκιο ζωγραφι σμένο, ἀδειασαν πισόπλατα στεύς διέδη λωτές τήν τελευταία τους σφαίρα. Τεσσαρη καρνιγύρια τίτια κορδιά κυλίστηκαν κατά γῆς. Πέντε παιδιά τοῦ λαοῦ μας κυ λίστηκαν χάμω. Τό αιμα τῶν ἀθώων ίγων ιστών, έβαψε τούς δρόμους τής Κάλλοντης. Κι’ οι έθνοπροδότες χαφιέδες τοῦ Γεωργόπουλου περιμάζεψαν + σώματά τους, τά φρτωσαν σ’ ἔνα αυτοκίνητο και τά στειλαν στή μυτιλήνη δχι γιά γιατρειά μά γιά νά τά ἀνακρίνουν πρῶτα. Μεάμιση, ὥρα βάσταξε ή ἀνάκριση ἐνώ τόγα ἀπ’ τά θύματά τους ψυχοραγοῦσε. Κι’ έπειτα τάβαλαν στό Γερμανικό νοσοκομεῖο γιά θεραπεία, τά παράδοσαν στήν Γκεστπαύ τ’ ἀφεντικού τους. Ο ένας ἀπ’ τούς τέσυπρες τραυματίες δ Νεοκλῆς ἀφοῦ πάλαιψε πέρες δλόκληρες μέ τόν θάνατο πέθανε. Πέθανα ἀπ’ τά βόλια τῶν έθνοπροδοτῶν γιατί ζήτησε ψύμι, γιατί ζήτησε κάτι νά κρύψη τή γύμνια του.. Η Νεολαία τής λέσβου στόν τίμιο ἀγῶνα πρέπει ανάλαρε γιά τή ζωή τοῦ λαοῦ

νησί σας γιά τήν δργάνωση. Παρακολούθειτε καί ἐπισημαίνετε κάμε υποπτού πολείτενο. Κάντε το γνωστό υπούς ψέλους σας.’ Απομογάστε τούς χαφιέδες. Τσακίστε τους. Κάμε ἐπιπολεμότητα εἰ νε ζγκληρα. Δογματίστε τόν έχυρο. Ισακίζετε τήν δργάνωση. Κανένας πού πέγτει υ’ ένα τέτοιο οψάληα οέν ζεχωρίζετε κατά τίποτα ἀπ’ τό χαφιέδη, μιά και τόν ροή θά ζυτω κι’ ζελα, υτό έργο του έναντια τίσ στό λαδ.

ΚΟΥΛΙΑΝΙΟΥ Ο Γερόπολη Μαντιναία

Τή νύχτα τής ιετάρτης πρός τήν ημέρη μιά χοῦψτα έλληνες κομάντος βγήκαν ψύχραιμα στά λουτρά προστά υτη μύτη τοῦ καταχτητή καίπον γαργάλισαν.

Μέ τά πυροτεχνήματα τῶν καραβιῶν που έκαψαν, ώρες δλόκληρες φωταγωγούσαν τάκρογιάλια ἀπό τόν κόλπο τῆς Μέρας ώς τήν πρώτεύουσα. Λι’ διώς τα μημέρα τσακάλια πού μᾶς ξευχίζουν τίς σάρκες, οί πολεμοχαρεῖς μημέρες τῶν με τόποσεν, πού μᾶς οψαγιάζουν κρυμμένους δινάμευσα στά φουστάνια τῶν γυναι κῶν κούψαξαν και οέν ζργαλαν ἄχνα. Πέντε λαριά φτεροκοπᾶ μέμα υτ’ ανατρά στήθεια υτήν προυέγγιση τῆν έκοικηταν.

Κόδωσε τούς πρώτους ηρωες της.

Μέρασστόν νεύρο τής και στούς τραυματίες τής δλόρης ἀντί γιά θρηνού δρκίζεται έκδικηψη και ροντοφωνάζεται. ΚΑΚΟΥΡΓΟΙ ΜΑΙΣΙΑΛΕΝΟΙ ΔΟΛΟΦΟΙ ΉΟΙ ΒΕΙΟΠΡΟΛΟΤΕΣ ΦΑΣΙΣΙΕΣ ΖΕΖΑΙΣ ή ΤΥΧΗ ΣΑΣ με τον ελέφο. ΓΕΡΜΟΡΑ Ο ΛΑΟΣ ΚΑΙ ΤΑ ΝΕΙΑΤΑ ΤΟΥ ΖΑ ΕΛΛΙΤΙΣΘΗΝ. ΝΕΟΙ ΚΑΙ ΝΕΣΣ ΣΤΟ ΠΟΔΙ. ΜΑΣ ΣΑΟΤΣΙΟΥ. ΤΑΤΙ ΖΗΤΑΙΣ ΝΑ ΖΗΣΩΙΑΣ. ΝΕΟΙ ΣΤΑΣΙΣΙΤΕ ΠΡΑΤΟΠΟΤΙΑ ΣΤΟΝ ΤΙΜΟ ΑΙΧΝΑ ΜΑΣ.

ΝΕΟΙ ΠΡΟΛΙΓΕΙΤΕ ΤΙΑ ΝΑ ΛΑΙΑΛΙΠΣΙΣ ΤΗ ΖΗΤΑΙΣ ΣΑΣ

Π. Π. Ο. Η. ΣΙΒΛΕΤΑΙ ΤΙΤΑΝΙΑ ΑΙΓΑΙΟΝΟΣ-ΟΔΗΓΟΙ ΜΠΑΙ ΛΑΙΑΛΙΠΣΙΣ ΣΑΣ.

ΛΑΙΤΥΚΙΑ ΚΑΙ ΛΙΣΙΔΑ. ΑΛΛΑ

Στήν ἀτέλειωτη πομπή τῶν ἀδικοσκοτωμένων δυό καινούργια σύμματα προστίθενται. Οι ἀυελγοί μίκος και ἀνδρέας κατσικάτσος από τό μολιχνίρο

Τουφεκίστηκαν στή μεσαλονίκη υστερα ἀπό ζγκρια μασανιστίρια, γιατίδούλευαν ἐνάντια στή χιτλεροφασιστική τροδοκρατία.

Ο θάνατος τούς σφράγισε τά χείρι πάνω στόν ἀντό τής νειότυρος, τήν ώρα πδύ τ’ υραμα τής πανανθρωπίνης λευτεριᾶς χαμογελα στήν πονεμένη ἀνθρωπότητα.

Ας είναι λαμπρό τό ματωμένο χῶμα τής μαεδόνικης γῆς πού σκεπάζει τά παλικάρια.